

[Ulrich.]

melse omtrent udelukkende vilde være kommet Sognekommunerne til gode, Sognekommuner med daarlig Økonomi og med et udstrakt Vejnet, faar disse kun 0,8 Mill. Kr., og de andre Millioner strør den højtærede Minister meget rundhaandet ud til Bykommuner og Amtskommuner, medens Lovens klare Forudsætning altsaa netop er den, at denne Trediedel af dette Beløb skulde komme Sognekommunerne, de økonomisk daarligt stillede Kommuner med udstrakt Vejnet, til gode.

Kan virkelig en Minister tillade sig noget saadant, tillade sig at handle stik imod Lovens Ord og faa Sanktion for denne Handling af den høje Rigsdag? At Ministeren kan faa det i dette høje Ting, tvivler jeg ikke om, thi Regeringspartierne maa selvfølgelig følge Ministeren i denne Sag, medmindre de vil være med til at styrte den højtærede Minister — det vilde jo i alle Tilfælde være rimeligt efter en saadan Handling.

Den højtærede Minister har, som det ærede Medlem Hr. Hedelund ganske rigtig sagde, anvendt denne Lov i en uhyrlig Grad som Agitationsnummer i Partipolitikens Tjeneste, han har staaet som den store Velgører, der stod med en stor Pose Penge og øste dem ud til de Kommuner, som var den højtærede Minister til Behag. Men det har aldrig været Lovens Forudsætning, at noget saadant kunde ske, og det kan absolut ikke tolereres fra vort Partis Side og ej heller fra Partiet Venstres. Vi maa paa det kraftigste reagere overfor en saadan diktatorisk tiltagen Myndighed og søge at faa den annulleret.

Det er ganske mærkværdigt at se, hvorledes den højtærede Minister omtaler denne Lov som noget stort, som noget omfattende, som noget, der virkelig skulde betyde en mægtig Indsats fra Regeringspartiernes Side til Afhjælpning af Arbejdsløsheden ved Iværksættelsen af store Vejarbejder. Men hvad gør Ministeren for at naa op til dette mægtige og omfattende Resultat? Han siger: Loven gælder i 5 Aar, altsaa maa jeg regne ud, hvor meget det kan tænkes at jeg kan faa ind gennem denne Lov i Løbet af 5 Aar. Og i Stedet for at regne med det Provenu, han kan faa det enkelte Aar, og fordele dette, fordeler han ganske roligt hele det Beløb, han kan tænke sig at faa ind i Løbet af disse Aar, til højre og til venstre. Han lægger et Budget paa Grundlag af et Beløb, der gaar langt ud over, hvad der kan tænkes at indkomme indenfor en rimelig Tid, idet han gaar ud fra, at han vil

faa 7 Mill. Kr. ind om Aaret, det vil altsaa sige 35 Mill. Kr. i Løbet af 5 Aar.

Jeg maa mene, at denne Maade at handle paa er ganske uforsvarlig. Det er en Kendsgerning, at hele den Maade, hvorpaa denne Sag er blevet grebet an, bevirkede, at en Mængde Kommuner Landet over holdt sig tilbage fra at søge Andel i denne Lov; men efter den Fortolkning, som Ministeren har tilladt sig at foretage af denne Lov, er det jo meget hurtigt gaaet op for samtlige Amts-, Sogne- og Bykommuner, at det gælder om at holde sig til og faa noget med af Kagen, medens den bliver anrettet. Men den højtærede Minister har allerede spist det meste af den, og derfor vil de Kommuner, der nu kommer, blive skammelig snydt. De Kommuner, der kommer nu bagefter og ønsker Andel i disse Millioner, vil ikke kunne komme med, fordi Pladserne er optaget. Nu ved vi alle sammen, at der er indkommet en Masse Andragender. Vi har ikke faaet nøjagtig Besked om de sidst indkomne, men jeg haaber, at Ministeren, naar disse en Gang er samlet, vil give en virkelig Oversigt over dem; det vil da sikkert vise sig, at der er kommet betydelig flere Andragender med Anmodning om et betydeligt større Beløb end det, den højtærede Minister har til Fordeling, og saa vil altsaa de Kommuner — saavel Amts-, Sogne- som Bykommuner —, der er kommet først, have faaet Andel i denne Fordeling, medens de andre Kommuner ingenting vil faa. Og saa siger den højtærede Minister til disse Kommuner, som er kommet først: I faar ikke alene et stort Stykke af Kagen, men det store Stykke, I faar, har I Lov til at medregne — for Sognekommunernes Vedkommende de første 3 Aar og for Amtskommunernes de første 6 Aar — i jeres regnskabsmæssige Udgifter, i Forhold til hvilke hele Motorafgiftsbeløbet for øvrigt fordeles. Dette er ganske stridende mod de Bestemmelser, som den danske Rigsdag har vedtaget, og den højtærede Minister har ikke nogen Kompetence til at handle saaledes, som han har gjort. Følgen heraf vil blive, at der vil rejse sig en Storm af Uvillie mod Praktiseringen af denne Lov, og den højtærede Minister vil blive nødt til — enten han vil eller ej — før eller senere at skabe taalelige Forhold paa dette Omraade. I Øjeblikket er den højtærede Minister ganske utilbøjelig hertil, men Kravet vil blive rejst, og det vil blive rejst med en saadan Styrke udefra, at den højtærede Minister kommer til at bøje af.